

ИЗ НЕОБЈАВЉЕНИХ РУКОПИСА

НАШИХ АУТОРА

Верослав Стефановић

**ПОСЕБНЕ
ИГРЕ**

ПОНЕКАД

У име мртве браће на степеницама
Понекад се зажелим пса и неба
И догаче која нараста до усана
Као у позоришту дечје радости

Понекад удахнем време у голуба
Док идем у научни програм
Да осетим љубав и песму
Што се крије иза смрти

Понекад се ужелим завичаја
И бесплодне игре трава
Док заједљиво риче ватра поред Мораве
После дубоког рађања

ЗОВ

Чујем позив
Док заговарам јесен
У хронику будуће историје врзина

Још памтим сан у
Јаслима промрзлог времена
И галаму птица за простор
На ћерамиди

ГЛЕДАМ СВЕ ТО

Гледам дрхтање времена
Пред твојим кораком
И пуштам да ме покрије рука
Којом си извезла шаренику предала.

Гледам како у твојим венама
Сенице налазе мир
И нежне ратове животиња
У твојој околини за место на грудима

Гледам мисао у коју сахрањујеш
Музику и свиралу народа
Ти што тако чедно спаваш
У трави изнад моје свести

Гледам све то
И чудим се зар сам још жив

СЕЋАЊА

Читам испуцалу планину на длану
Газдинска соба пали смех у дувару
И пуно небо изнад љубави
Одузима сећање

Плашим се кретања по сну
Узбуркана ратовања у част Лепоте
Само данас бићу рањеник

Х Х Х

Ноћас корачам под сенком храстова
И певам
 спава мој сан у теби
Корача и колевка
 син ми се тек буди
Ноћас иза угла сањам извор
И књигу пуну смрти
Ноћас пишем дубоке празнине у птицама

ПОГРЕШАН КОРАК

Показати зрелом руком
Исклесану даљину
Враћам се у окриље животиња

Ипак примам боју тела
У замишљени врт зла
Док купујем своје предке

Залуд помињем светлост
Осећам ујед корака
Поњава лепрша изнад

Х Х Х

Непотребно се рађају после мене
Сенке далеких трагова
Дечак тек зарудео реку
У најлепшу свадбу смрти

Идем
Неколико векова чекаћеш
Моје расцветане липе

Тренутак враћања погледа
Хладном огњишту
Рука врело додирује гаврана
Што носи саксију пуну завичаја

ХЛАДНА ОГЊИШТА

Хладна огњишта и крива слика земље
Испод прага
Узалуд окретања у заљубљену јесен

Хладна огњишта и распукла совра
Цветају јабуке остарело време
Опрости сањам дрхтање вишње

Хладна огњишта и венчање љубави
Исте стопе у очима
Ноћ широка шума

Хладна огњишта
Мирише тамјан испод вечности
Као предео

ЛЕТО

Тајна твојих недара је дуга
Што извире у очима и низ косу
Доноси смрт и децу

Твој ток уливаш у дрхтање
У птице што ничу тек
Милујеш већ распевано сунце
И песму
ради које се умире

Више не памтим твој ход
Лето у изгубљеним рукама
Нечујно рађаш цветове
У сумраку

ЈУТРО СТУДЕНИЦЕ

Пијем вино са академском србијом
Трен у глави завлада
О расцветано јутро

Учим културу фресака и звона
Зид у лику мајке
Моја ноћ у књигама прочитана

Око уснуло мир ђака
Посрћем пред жељом звука
Вечно остајем нем меда и вину
И звезде изнад анђела

ЈЕДНО СТОЛЕЋЕ КРАЉЕВА

Пре много година у тебе је ушао човек
Жене су од радости затруднеле
Ноћ је била бела
Са прозора су летела деца

Име се тад родило ко уснуло подне
Међ небом урасло јутро и живот
Град на ивици обале две смрти
Кретање у оба правца
 за љубав и камен
Ратарску школу су основали због сељака
 да би лакше умирали

II

Беху већ измишљене улице и суд
Док утробе рађају ваздух
О како се играло усред сна
Док није почело да клија

Беху измишљене смрти и реке
И небо пуно семена
 и зла
Жичке су тад долазиле птице
У моје руке

Лете, кажу гласине земљи
Док се није просуо барут
Сопственим дрхтањем беху измишљене куће
Испод трага корака

III

Људи наступају пред вратима
У ждрело се увукло воће
 И нежне батине
Под овим небом корачају
 свећа у кљуновима ждрала
Под овим небом мој град тражи метафору
За своје порекло
 трг ми се смеси
Јер између мене и рата
Очеви се рађају низ реку

IV

И зато

 Пијем пределе где цвета
Уснула историја
Из које извлачим смрт на светло
Пијем пределе где се љубе
 моји преци
И слушавам задње певање мајке
 док хвата дом око себе
И песму и сећање
О замислите слику
Пред дверима небеским
Рука дрхти
 у част одласка по жртву
Љуби пројино брашно
Што се ко смрт бели
 изнад далеких очева
Ваше очи пуне звезда
 за даном преко рова

ЛАТИНСКИ КВАРТ

Смирено улазим у музику
Остарелу мисао спуштам на порекло игре
Читам са леве и десне стране
Поруку слике

Ла Мазет, кафету испред света
Можда галаме продавци животних намирница
Лет у бесконачну глад
Оковани гутачи књига
Тиха испијања погледом црнаца
Балканска радозналост

Седим и даље
Плашљиво утањам у криглу пива
Пвређена граница времена
И сећање на оца и бласто

Париз, 1979.

ХЛАДНА НОЋ

Несхватљиво хладна ноћ на почетку
Живот ухапшен у вечерњем возу
Мрачна игра надолази
У затвореним чекаоницама

Близина сна на шинама
Одлазе прсти и жене
Полако се додирују
Дан и љубав

Опет неспоразум
Навијам гласно за даљину и мајку
Воз долази пре кише

Лозана, 1979.

ИСКИДАНО ПОДНЕ

Искидано подне у забрану
Тренутака наступа на позорници

Дубока реч и шетња обалом
Глава препознаје двојника

Мир на стази
И моја подрхтавања у Морави

Тишино у брестовима далека
Чувај познату нам љубав

ДОДИР

Додир крилима
Окончан лет
Пад
Вера у звезду камен и пут
Црна проја искована
Док носим исто и зној
О песмо далека и без костију
Ветар оплођен заједно са вуком
Без вере у жито и мљеч
Бацам манастире и
Све слике детиње

...
Пуне корпе јабука
Замириса сећање

Зрно из кутије додирну почетак
И мирис дуње са ормана

Ноћ се увуче у колена
Зјапи учитељ пред пореклом

Очи певају заједно са пределом
Спава чедо у чистини јарма

Још један лет
Клија поноћ у мислима зверским

ВЕДРИ СТАС

Твој ведри стас
У излогу мог завичаја спава

Свирају два окна ноћ сванулу
У откосу тог јутра зов јаука

Корак одагнан у пој птица
Твој ведри стас бележи пределе у вечност

Х Х Х

Иди да би што пре дошла
У руке
Јер пуцају мириси
Да твој ход доведу пред праг
Иди што даље од лепоте
Да би пре дошла у смрт

ДВА ЧУЛА

Данас јесте због тебе
И два чула су ту
Чуло игре и смрти
Данас градим зрно у земљи
И кидам повесму очева
У љубави тела дрвеног
Данас каскају коњи по теби
Бледа мрља на платну реке
Идем до ратишта
Крадем генерале сна
Јер данас јесте због тебе

НЕПРЕЦИЗНА АРХИТЕКТУРА
КУМУ

У функцији наслеђа
Треба градити човека
Бога уништити
Заједно са степеницама

ПОСЕБНЕ ИГРЕ

Држим изгубљено време
Прича заболела село
Долазим да опростим земљи

Кажем: доле штампарија смрти
И додир круга из кога извире
Опустела ноћ

Хладна огњишта и заборављен
Траг очевине

Сам у клијању
Слика урезана у тумачење корака
Искорењен пут
Блато у очима тишине

И даље плаћам опоравак животињама
У башти где се скупљају
Лопови космоса

